

PODBŘEZÁČEK

školní časopis ZŠ a MŠ Podbřezí

červen 2023, 3.číslo

Pro toto "vzpomínací" vydání časopisu nám úvodní slovo napsala nejdéle sloužící paní učitelka, paní Věra Kroulíková.

Milí čtenáři!

Do naší krásné, malebné vesničky jsem nastoupila jako učitelka do zdejší ZŠ po studiích v roce 1984. V této době zde jako ředitelka školy působila paní Jana Kletečková, která byla mojí první skvělou průvodkyní v této náročné práci. Byly zde 2 třídy po 2 ročnících, 5. ročník navštěvovaly děti převážně v Dobřém. Družina nebyla, děti odcházely po obědě domů. Nevařilo se zde, obědy se dovážely a dětem je podávala paní Umlafová, později vždy veselá paní Hanička Cvejnová. V místech dnešní MŠ byl byt pana školníka Krycnera. Na tato první léta velmi ráda vzpomínám. Po první mateřské dovolené jsem se do Podbřezí nakrátko vrátila. Život tomu ale chtěl, že jsem na několik let opustila tuto školu, byť s těžkým srdcem. Ale tak jako pachatel se vrací na místo činu, vrátila jsem se zpět i já v roce 2006. Od té doby se zde událo mnoho změn. Za působení paní ředitelky Zelené se vybudovala školka, kterou navštěvuje v současné době 25 dětí. Proběhla též velká

rekonstrukce školy. Vybudovalo se nové hřiště pro školní děti a dětský koutek pro předškoláčky. V těchto místech ještě pamatují školní pozemky. V současné době navštěvuje ZŠ 38 dětí, jejichž někteří rodiče prošli mýma rukama coby zdejší školáci. Škola již dávno přibrala 5. ročník a učí se zde ve třech třídách. Mnohé děti tráví odpoledne ve školní družině a v kroužcích. Všichni se snaží, aby se zde děti cítili dobře. Nechtě to vydrží i v budoucnu.

Věra Kroulíková

Výročí školy: 125 let od založení

Letos má škola čtvrtkulaté výročí. V almanachu věnovaném sto letům školy, který můžete najít na facebookových stránkách Rodáci a přátelé Skalky - Podbřezí, jsme se doslova dočetli: „Škola byla svému účelu slavnostně odevzdána 12. září 1897“. Tedy od školního roku 1897/1898 uplynulo v letošním školním roce 2022/2023 přesně 125 let. Dále jsme se dočetli:

V roce 1947 teprve zavedeno el. osvětlení do tříd a na chodby, v r. 1957 velká přestavba WC a zavedení vodovodu, v r. 1962 má škola jen 1.- 4. ročník, v r. 1964 - 1965 zřízen ve škole žňový útulek, který byl později rozšířen na celoroční dětský útulek a zabral škole přízemí, v r. 1966 - 1967 byly položeny ve třídách parkety, na chodbách teraso a nové schody.

Takže celých prvních padesát let fungovala škola bez osvětlení. Inu v té době ale nebyla elektřina zavedena ledaskde.

A zde jsou historické počty žáků:

1899/1900	184 dětí
1909/1910	220 dětí
1919/1920	155 dětí
1929/1930	118 dětí
1939/1940	90 dětí
1949/1950	52 dětí
1959/1960	48 dětí
1969/1970	32 dětí
1979/1980	32 dětí
1989/1990	27 dětí
1992/1993	20 dětí

Žáci 1. třídy řídicího učitele Václava Smrže

Kolorovaná fotografie z roku 1911. Většina dětí nemá boty a některé děti mají za účelem fotografování na sobě kroj. Jak se ta doba změnila, že?

Škola a zámek na historické fotografii.

Foto převzato ze stránek www.moh.cz, Muzeum a galerie Orlických hor. Rok vzniku fotografie je neznámý, ale je vidět pod zámek stavení, které vzala v roce 1998 povodeň.

Rozhovor s pradědou o vzpomínkách na první třídu

Pro toto číslo školního časopisu měly děti za úkol popovídat si s rodinným pamětníkem o jeho vzpomínkách na první léta strávená ve škole. Klárka Dušková se tohoto úkolu ujala se ctí, skoro jako v projektu Paměť národa. Přinášíme vám Klárčin rozhovor s jejím pradědou, panem Marvanem, který se narodil za druhé světové války a vyrůstal nedaleko Jaroměře.

V jakých letech jsi chodil do školy a kde?

1948 – 1953 – obecná škola
Jasenná

1953 – 1956 – měšťanská
škola Josefov

Fotografie z dědovy první třídy

Jak jsi to měl do školy daleko, jak ses tam dopravoval?

Do obecné školy 1 km pěšky, do měšťanky 5 km autobusem nebo na kole (20minut). V zimě na lyžích přes pole.

Kolik vás chodilo do jedné třídy?

Asi deset v každém ročníku, byli jsme spojeni 3 ročníky dohromady.

Jakou jste měli aktovku? A pero?

Koženou aktovku. Když byl sníh, jezdili jsme na ní z kopce. Pero jsme měli na inkoust a kalamář.

Nosili jste do školy svačinu?

Ano, třeba chleba se sádlem.

- CO DRUŽIVA? MOHLO SE CHODIT DO DRUŽINY?
do družiny nechodili
- JAKÉ JSTE MĚLI PŘEDMĚTY?
obecná škola – ČJ, počty, PŘ, HV
městánská škola – ruština, dějepis, zeměpis, kreslení, chemie, fyzika, TV
- PAMATUJES SI PAVLA UČITELE? PAVLU UČITELKU?
můj učitel se jmenoval Láka takal nás sa uči a prošal
nás přes uce na školu.

Podle vyprávění Klárčiny rodiny si praděda pan Marvan hezky zavzpomínal na svá mladá léta a ještě přidal historku o tělocviku: Pan řídící (tak se říkalo panu řediteli) se jmenoval Bubáček a byl to velký fanda fotbalu. Každý tělocvik jsme pořád čtali fotbal. Pevnost Josefov byla ideální hřiště – prostor obehnaný zdi.

Klárka při rozhovoru s pradědou

Škola v Jasenné – foto z mapy.cz

Návštěva absolventů ZŠ Podbřezí

Do školních lavic se po letech vrátili absolventi naší školy. Ve středu 3. května totiž školu navštívili žáci, kteří do Základní školy v Podbřezí chodili v padesátých a šedesátých letech 20. století. Ve třídách zavzpomínali na školní léta i příhody, které se jim vybavily. Škola byla tehdy dvojtřídní, ročníky byly spojeny podle počtu dětí. V jedné třídě se tak učily dva ročníky a ve druhé dokonce tři. Atmosféra byla podle povídání přísnější, ale nápady a rošťárny dětí byly srovnatelné s dnešními. 😊 Školka tehdy neexistovala, nebyla ani jídelna a školní družina, na oběd se chodilo domů. Místo hřiště byly tzv. pozemky, na kterých se pěstovala mrkev a ředkvičky, kluci měli dílny. Chodívalo se také pomáhat uhrabovat pozemek u zámku, který v té době patřil státu. Maminky zase každé léto chodily do školy drhnout parkety. Někteří pamětníci vzpomínali, že tu byl tehdy 1. - 5. ročník, později jen 1. - 4. ročník a do pátého ročníku se už chodilo do Dobrušky. Bylo milé vidět ty zářící oči plné krásných vzpomínek. Snad takhle budou jednou vzpomínat i naši současní žáci.

AH

Návštěva. I tihle dědečkové a babičky byli kdysi malými žáčky v této škole.

Den Země 21.4.2023

V pátek koncem dubna se šla pěšky celá škola podívat do ekocentra Na Krupárně na program věnovaný přírodě. Vybrali jsme slohovou práci Tobíka Králíčka, kde shrnul vše podstatné.

Den Země 21.4.

Když jsme přišli šli jsme se podívat jak se hromadí pláště, viděl jsem úplně poprvé strakapouda na blínky. Potom jsme se rozdělili na skupiny. Když jsme se rozdělili tak nám Filip ukazoval různé chemikálie. Potom jsme dostali obříanky měli jsme říct jaký obříanek je přirodnější. A šli jsme odvrážet proutky, potom jsme chytali puha. Potom už jsme se vytrébovali a ve skupině jsme si povídali o včelách. Když jsme vyšli ven měli jsme návod kdo první vyběhne kopce. Potom kdo chtěl tak si vzal včelářský klobouk, a šli jsme k němu. Paní nám ukazovala přes sklička včely, a potom

jsme viděli včely dole v kopci.

Naš malý
krokodýl
dostal
za úkol,
že se má
zeptat
sveho
dědy
jaké to
bylo když
on chodil
do školy.

Jó, to za mých mladých let jsme gumovací
pera neměli...

Malý
aligaťor
si zapsal
potřebné
informace,
poděkoval
a odešel.

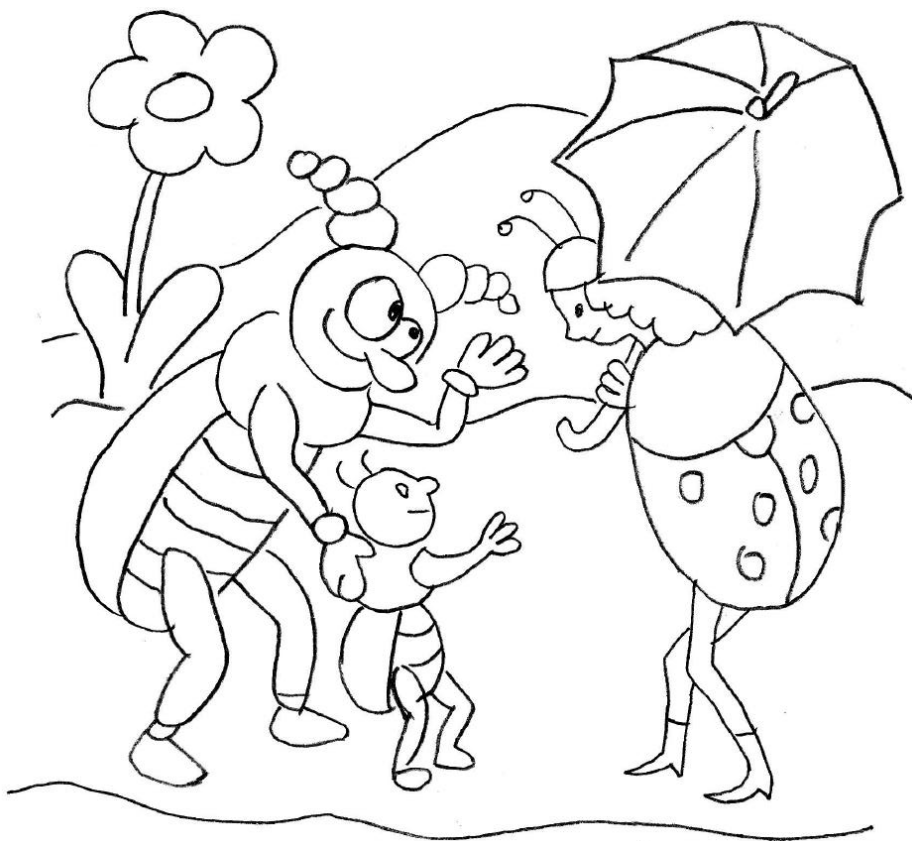
Malý
aligaťor
odevzdal
práci paní
učitelce
a paní
učitelka
to dala
do školních
novin.

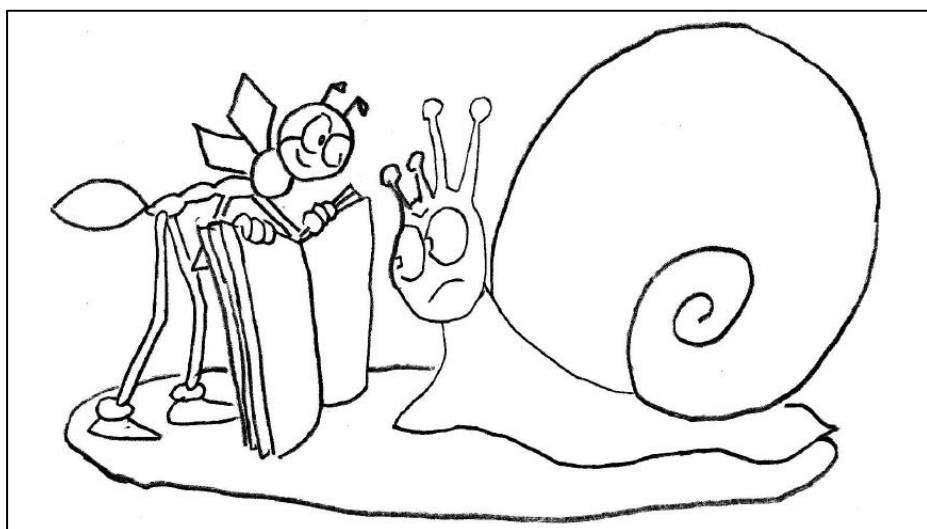
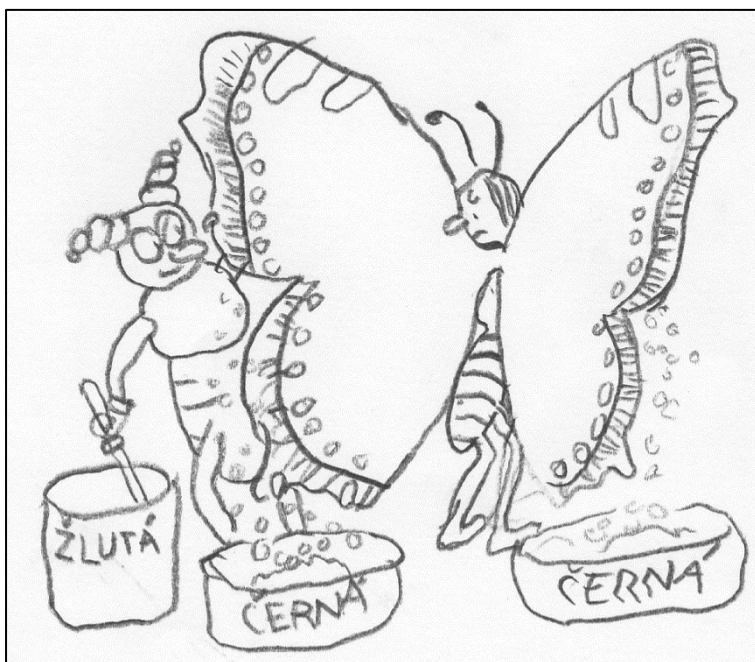

Komiks nakreslil: Petr Novotný

Týden s..... Ondřejem Sekorou

V hodinách češtiny se jeden týden čtvrtáci a pátáci věnují vybranému spisovateli písíciímu knihy pro děti. Probírali Jaroslava Foglara (ten se dokonce dostavil v dobovém oblečení „osobně“!) a nyní Ondřeje Sekoru. Z jeho ilustrací děti připravily omalovánky pro naše nejmladší školáky.

Přírodovědné okénko: Američanka pod mostem

Pod mostem na břehu Zlatého potoka se letos rozrostla rostlina původem ze Severní Ameriky. Jmenuje se **kejklířka skvrnitá** a má krásné žluté květy. Byla pěstována jako okrasná rostlina v zahradách, ale její semena byla roznesena do volné přírody, kde zdomácněla, nemajíc přirozených nepřátel nebo zvláštních nároků na prostředí. V české přírodě byla prvně zaznamenána roku 1853 a od té doby se vyskytuje poblíž vodních toků.

Kdo občas tráví volný čas pod mostem, může si ji ještě všimnout, i když nyní již odkvétá.

TN

Redakční
rado, pomoz!

Laura Bušková, Gábina Čermáková, Klára
Dušková, Vojtěch Dvořák, Tadeáš Hrubý,
Max Marek, Tomáš Mencl, Petr Novotný,
Pavel Novotný, Jáchym Oubrecht,
Magdalena Volfová, šéfredaktorka
Tereza Novotná

Za tisk moc děkujeme panu Mervartovi.